

(K) A ROKŮ

Y

T

M

I

VO TOMÁŠEK

E

A
(K) R OKŮ
Y
T
MIE

Poezie

Ivo TOMÁŠEK

Vážená čtenářko, vážený čtenáři!

Vím, že neoslovuji nikterak širokou čtenářskou obec. Ne, že by vážených osob mezi čtenáři poezie bylo málo, ale málo je skutečných, fyzických čtenářů tohoto žánru. A ti jsou bezesporu všichni vážení!

Již proto, že jsou schopni – a schopné – odpoutat se od každodenních, neustále se opakujících, tudíž vesměs nezáživných činností a ponořit se do světa nadsázek, zkratk, průměrů, podobností a náznaků.

Jsou to mnohdy prostí, vnímaví, moudří lidé, jimž byl univerzitou život se všemi strastmi i radostmi.

Snad Vás zaujmou slovíčka, kterým jsem se snažil vdechnout duši.

Tak přijďte pobejt!

Srdečně Vás zve autor.

OBSAH

VĚČNÁ TOUHA	8
POEZIE	9
MLČENÍ	10
**	12
DOBŘE VÍŠ	13
KDYŽ PIJI Z TVÉHO HRNÍČKU	14
JESTLI	15
HVĚZDIČKO	16
KDYBYCH	17
**	19
ZBYTEČNÁ LAMPA	20
ZÁSLUHY	21
LÁSKA V TRÁVĚ	22
OPUŠTĚNÝ BYT	23
ČAS PRO DRUHÉ	24
DCEŘI DO PAMÁTNÍČKU	25
OBRÁZKY VYPADLÉ Z KRABICE	26
NEUMÍM	28
<i>/KDYŽ PŘIJDE ...SÁT /</i>	29
ZBYTEČNÉ KLÍČE	30
KDYŽ MUŽI PLÁČÍ	31
VZPOMÍNKA NA AKAD. MALÍŘE JOSEFA VONDRÁČKA	33
STARÝ NÁDRAŽNÍ DOMEK	34

RÁNA OSPALÁ	35
DVĚ SKLENIČKY	36
NÁCTI...	37
DIVADLO SVĚT	38
JIZERSKÉ HORY	39
JIZERSKÉ NOKTURNO	41
STRÍPKY NADĚJE	42
**	43
**	44
MUZIKÁL ŽIVOT	45
TANEC VČEL	46
STARÝ ŽIDOVSKÝ HŘBITOV	47
VŠETEČKA VÍTR	48
CESTA K JEZERU LAKA	50
PLETENÍ POJMŮ	51
KOŠ BALASTU	52
PRVNÍ PODZIMNÍ VLOČKA	56
**	57
**	58
**	59
VOUSY SV. MIKULÁŠE	60
**	61
VÁNOCE	62
U	63
**	64
**	65
**	67
VELIKONOCE 2019	68

VELIKONOCE	70
MÁJOVÁ VZPOMÍNKA	71
**	72
**	73
**	74
SUVENÝRY VZPOMÍNEK	75
CESTIČKY A STEZKY	77
ILUZE	78
NAIVITA	79
HRY SE SLOVÍČKY	80
**	81
NEZMIZÍŠ	82
ZÁSLUHY	83
CESTY	84
**	85
**	87
PŘED KRÁLEM	88
70	89
72	90
**	91
**	92
**	93
ŘEKA A VRÁSKY	94
SAMOTA	95
ČAS	97
**	99
ŠTĚSTÍ	100

<i>...PO MARNÉM BOJI SE ZÁKEŘNOU NEMOCÍ</i>	101
**	102
KRÁTCE O AUTOROVÍ:	104
COPYRIGHT	105

VĚČNÁ TOUHA

Kroky
následující pohledy za obzor
pružné
i s berlemi
slepence touhy, pokory a snů
nadějí
pohrávající si s vlečkami červánků
spřádající pavučiny příběhů
do nichž jsi zalétl, Ikare
Tep tvého srdce
tamtam odhodlání
přitahuje
u oltáře
u něhož se permanentně
slouží mše
za nalezení odvahy
k vlastnímu hledání

POEZIE

je
přerývaný dech milenců
než ho smír přeruší
Volnost jarních vánků
do okvětních lístků
Hravost srpnového slunce
provoněné zralostí
opar nad vinicí
lechtaný ranními paprsky
vinobraní
očistná síla burčáku
předobraz
martinských vín

Poezie je Advent
rozsvěcující svíčky
na klikatou cestu
tmavými chodbami
vlastního sklepení

Poezie
jsou rána
když kohout plaší tmu
pro krásu právě zrozeného dne

MLČENÍ

Mlč a poslouvej tóny noci
když nemůžeš k ránu spát
nech si vysvětlit opeřenci
jak se vítá den
mlč a poslouvej
jak moudří vítají den
aby jim moudrost vydržela

Mlč
dívej se
poslouvej
aby ses nemusel zbytečně ptát

Mlčení
neruší právě se rodící myšlenky
chodce po nevyšlapaných cestách
ani poutníky s jasným cílem
Naslouvej
aby bylo o čem přemýšlet

Ale ptej se
kam belhají slova
ve vznešeném oděvu
nakažená pakostnicí
křič, vyrušuj
stavitele
falešných rozcestníků

jalových cest nikam
přehlušuj
slabošskou korektnost
dusivého ticha mlčení

★★

Nebát se a nekrást
říkával Masaryk
a také slovy nemást

My máme ale jiný zvyk
z ničeho dělat světový problém
bojíme se a kradem
než přímo
raději chodíme zadem

★★

DOBŘE VÍŠ

Jsou dny, v nichž jen sníš
jsou dny, ve kterých všechno smíš
i dny, do kterých se nevracíš
dny v nichž zachráníš
plamínek požáru
kterým zachvátíš
dech, který nechytíš
v ústech sucho
o tom ty dávno víš

KDYŽ PIJI Z TVÉHO HRNÍČKU

Když končí sny k ránu
nebo piji z tvého hrníčku
alespoň chvíličku
na hříšné cestě ke sv.Janu
mám ve svých dlaních
co jinde nedostanu
Když držím hrníček
cítím teplo tvého těla
když jsi se chvěla
a dívala se zpod víček
Není třeba popsat
co předchází zrození
pouti se málo konají, co naplat
něco šibal osud možná změni
já se tam s tebou vrátím
za čas
Já ne
to čas brání
možnému zevšednění
Kam asi nyní kráčíš
určitě jako vždy ladně
ptám se ve zbytku snění
které je napůl už denní
když zračíš
se
v kávové sedlině na dně

JESTLI

Jestli existuje převtělování duší
museli jsme se už někdy potkat
i když všechny spoje zruší
víme co vetkat
do společného gobelínu
zlatými a stříbrnými nitkami
taky trochu stínu
od stromu poznání
fatu morgánu
na vteřinu
prchavý mžik
co po ránu
když vrznou rezavá vrátka
odveze dostavník

HVĚZDIČKO

má s tolika odlesky
v brýlích ses zaleskla
oči tvé svádějí
tepla je z tebe dost
když kolem je nehezky
Hvězdičko
ty vždycky vykřeješ naději

Světelné roky jsme od sebe vzdáleni
jen vteřina kosmického času
nebem i peklem zrazení
ten mžik patří nám
ostatní ať táhne k ďasu

V té každé vteřině
jsou doteky
které už nesmyješ
tvůj obraz zůstane pod víčky
schválně je přivírám
někdy i bezděky
vidím tam podobu
kouzelné Hvězdičky